

Mianowanie przewodniczącego izby dla spraw handlowych i powoływanie zastępców sędziów handlowych następuje w sposób przewidziany w §§ 4 i 5 rozporządzenia pruskiego Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 lipca 1879 r. (Zb. rozp. pr. Min. Spr. str. 210).

§ 3. Celem ustanowienia sędziów handlowych i zastępców sędziów handlowych izba przemysłowo-handlowa w Katowicach przedkładać będzie roczne propozycje w myśl rozporządzenia pr. Min. Sprawiedliwości i Ministra Handlu i Przemysłu z dnia 10 grudnia 1903 r. (Zb. rozp. pr. Min. Spr. str. 291). Izba przemysłowo-handlowa proponować będzie na te stanowiska po czternaście osób. Pierwsze propozycje będą miały ważność na czas od 1 czerwca 1924 do 31 grudnia 1924. Winny one być przedłożone przed dniem 1 kwietnia 1924 r.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

107.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 21 stycznia 1924 r.

o dylokacji sądów powiatowych w powiecie administracyjnym krakowskim w okręgu sądu okręgowego w Krakowie.

Na mocy § 2 ustawy z dnia 11 czerwca 1868 r. (Dz. P. p. a. № 59) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Krakowie co następuje:

§ 1. Znosi się sąd powiatowy w Liszkach.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu powiatowego w Krakowie miasto Liszki oraz gminy i niewcielone jeszcze obszary dworskie: Aleksandrowice, Baczyn, Balice z Werychowem, Bielany, Burów z Zadolem, Brzostkwinie z Kamykiem i Popówką, Budzyń z Chałupkami, Cholerzyn, Chrosnę, Czernichów z Borem, Czernichówek, Czujów, Czulówek, Dąbrowę, Jeziorzany, Kamień, Kaszów, Kleszczów — Kochanów, Kłokoczyn z Pasieką, Kryspinów z Kałami, Mnichów z Borem, Dziadami i Skalami, Morawicę Małą i Wielką z Chałupkami i Granicami, Nową Wieś Szlachecką z Jasionką, Piekary, Przeginię Duchowną z Zagórzem, Przeginię Narodową, Rącznę z Dzikowcem, Rusocice z Celejami, Rybną z Grabjem i Wrzosami, Sciejowice z Dąbrówką, Szczyglice, Wołowice z Grotową, Niwką i Sułkową oraz Zagacie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 czerwca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

108.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 stycznia 1924 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1922 r. celem wykonania ustawy z dnia 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń w związku z ustawą z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe.

Na mocy art. 6 ustawy z dn. 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń (Dz. U. R. P. № 89 poz. 810) oraz art. 11 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Postanowienia paragrafów 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 i 14 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 112 poz. 1021) uchyla się z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Podstawę do obliczenia opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń stanowi suma składek, zebranych na podstawie umów ubezpieczeniowych, oraz postanowień statutowych, wzgl. ustawowych w ciągu roku sprawozdawczego.

§ 3. Do sumy składek, stanowiących podstawę obliczenia, włącza się:

- wszelkie pobory dodatkowe (jako dodatki drożyzniane, administracyjne, polisowe i t. p.) nie stanowiące zwrotu opłat stemplowych od umowy ubezpieczenia lub innych danin publicznych, uiszczonych przez ubezpieczającego na rzecz Państwa lub związków samorządowych;
- przepadłe zadatki;
- w zakładach ubezpieczeń, opartych na wzajemności włącza się ponadto opłaty dodatkowe do składek ściągnięte od członków z tytułu wzajemnej odpowiedzialności na pokrycie szkód z poprzedniego okresu sprawozdawczego;
- wszelkie dopłaty składek, wynikające ze zniżania warunków ubezpieczenia;
- zwroty ubezpieczonym z poprzedniego roku, użyte na obniżenie składek w roku sprawozdawczym.

§ 4. Z sumy składek, stanowiących podstawę obliczenia potrąca się:

- składki i pobory dodatkowe, podlegające zwrotowi z powodu całkowitego lub częściowego rozwiązania umowy ubezpieczenia (storno ubezpieczeń);
- w zakładach ubezpieczeń, opartych na wzajemności zwroty i dywidendy, przyznane ubezpieczonym za rok sprawozdawczy.

§ 5. Wolne od opłaty za nadzór są składki, uzyskane z umów reasekuracyjnych, oraz z umów, zawieranych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczne oddziały polskich zakładów ubezpieczeń.

§ 6. Ustalona zgodnie z §§ 2, 3 i 4 niniejszego rozporządzenia suma składek, mająca służyć za podstawę do obliczenia opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń, przelicza się na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego za rok sprawozdawczy, ogłoszonej przez Ministra Skarbu w Monitorze Polskim zgodnie z art. 3 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r.

§ 7. W przypadkach, w których dopuszczalnym jest zawieranie umów ubezpieczenia w walutach obcych zakłady winny — celem obliczenia opłat za nadzór przeliczać te waluty na marki polskie zgodnie z postanowieniami, zawartymi w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dn. 2 maja 1922 r. o przeliczaniu walut obcych na marki polskie przy umowach ubezpieczenia (Dz. U. R. P. № 41 poz. 355). Otrzymałą w powyższy sposób sumę składek w markach przelicza się na franki złote zgodnie z § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Minister Skarbu po upływie roku kalendarzowego, uwzględniając wydatki, poniesione w tym okresie przez Skarb Państwa na nadzór, oraz sumę składek, zebranych przez zakłady ubezpieczeń, podlegające nadzorowi, obliczoną zgodnie z §§ 2, 3, 4, 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, ustala w drodze rozporządzenia stopę opłaty za nadzór t. j. kwotę jaką należy uiścić od każdego tysiąca franków złotych, wynikających z przeliczenia zbioru składek zgodnie z §§ 6 i 7 niniejszego rozporządzenia.

Wedle określonej w powyższy sposób stopy opłaty, zakłady ubezpieczeń obliczają wysokość opłaty, jaką każdy zakład ma uiścić za ubiegły rok sprawozdawczy.

Opłaty te, określone według własnego obliczenia zgodnie z §§ 2, 3, 4, 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia na podstawie stopy ustalonej przez Ministra Skarbu należy uiścić w ciągu 2 tygodni od daty ogłoszenia stopy w Dzienniku Ustaw, w kasie skarbowej w markach polskich według wartości franka złotego w dniu wpłaty, w myśl art. 4 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r., poczem w ciągu siedmiu dni należy o wpłacie zawiadomić państwowy urząd kontroli ubezpieczeń.

W razie niezgodności obliczenia państwowy urząd kontroli ubezpieczeń wymierzy dopłatę w nakazie płatniczym. Dopłata winna być uiszczona w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia nakazu. Ewentualne nadpłaty będą zaliczone (we frankach złotych) na poczet opłaty za rok następny.

Opłaty, nieuiszczone w terminie przepisany, będą przymusowo ściągnięte przez organy skarbowe trybem przewidzianym dla przymusowego ściągania podatków bezpośrednich na podstawie wykazów zaległości, sporządzonych przez państwowy urząd kontroli ubezpieczeń i przesłanych właściwym izmom skarbowym w celu skierowania do urzędów skarbowych, podatków i opłat skarbowych (inspektoratów) do wykonania.

§ 9. Sumy wydatków, poniesionych przez Skarb Państwa na nadzór nad zakładami ubezpieczeń,

określa się przeliczając (rzeczywiście poniesione) wydatki na franki złote według wartości franka złotego w dniu uskutecznienia wydatku.

§ 10. Sumy, otrzymane przy przeliczeniach na franki złote zaokrągla się do dziesiątych części franka — w górę, jeżeli się odrzuca 5 lub więcej setnych, w dół w wypadku przeciwnym.

Jeżeli z przeliczenia należy sumy franków złotych na marki polskie, dokonanego przy wpłacie opłaty do kasy skarbowej, wyniknie suma marek polskich niepodzielna przez dziesięć tysięcy, a zarazem cztery ostatnie cyfry tworzą liczbę 5.000 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do kwoty podzielnej przez dziesięć tysięcy; jeśli ostatnie cztery cyfry tworzą liczbę niższą niż 5.000, to cyfry te zastępuje się zerami.

§ 11. Na poczet należności z tytułu opłat za nadzór winny zakłady ubezpieczeń wpłacać miesięczne zaliczki na zasadach następujących:

- a) zaliczkę za każdy miesiąc należy wpłacić najpóźniej do końca tegoż miesiąca;
- b) zaliczkę miesięczną oblicza się w wysokości 1% sumy składek (wraz z dodatkami i polisowemi), zebranych za ostatni miesiąc ubiegły, waloryzując podstawę obliczenia według przeciętnej wartości franka złotego w tymże miesiącu;
- c) zaliczki powyższe, jak również zaliczki wpłacone dobrowolnie według wartości franka złotego w dniu wpłaty, będą zaliczone we frankach złotych na poczet należnej opłaty za nadzór. Zaliczki te należy potrącać z opłaty za nadzór, obliczonej zgodnie z § 8 niniejszego rozporządzenia;
- d) o wpłacie zaliczki należy w ciągu 7 dni powiadomić państwowy urząd kontroli ubezpieczeń, załączając odpis pokwitowania kasy skarbowej, uwierzytelniony przez zarząd zakładu ubezpieczeń.

§ 12. Każdy zakład ubezpieczeń ma w ciągu 14 dni po zatwierdzeniu bilansu przez walne zgromadzenie nadsyłać szczegółowe obliczenie zbioru składek, według wzoru № 1, zgodnie z §§ 2, 3, 4, 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia według poszczególnych działów ubezpieczeń podpisane przez zarząd zakładu. Zakłady ubezpieczeń oparte na wzajemności mają pozatem podać wysokość zwrotów, przyznanych członkom w poszczególnych działach ubezpieczeń oraz zwrotów z poprzedniego roku, użytych w roku sprawozdawczym na obniżenie składek.

§ 13. Opłaty za nadzór za r. 1923 będą ściągnięte w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia. Zaległości z tytułu opłat za nadzór za r. 1922 będą po dniu 1 stycznia 1924 r. przeliczone na franki złote według wartości franka złotego w dniu 1 stycznia 1924 r.

§ 14. Pierwsze raty zaliczek (za styczeń i luty 1924 roku) należy wpłacić w ciągu miesiąca lutego 1924 roku.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 roku.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

(Strona 1).

Wzór № 1 do § 12 rozp. Min. Skarbu
z dnia 24 stycznia 1924 r., poz. 108.

Zakład Ubezpieczeń (nazwa) .....

OBLICZENIE ZBIORU SKŁADEK

na ..... rok operacyjny.

(Strona 2 i 3).

Obliczenie zbioru składek

za ..... rok operacyjny.

Nazwa zakładu .....

W markach polskich.

		W dziale	W dziale	W dziale	W dziale	W dziale	W dziale	Razem
I.	Zbiór składek z dodatkami:							
1.	Zbiór składek bezpośrednich (bez potrącenia udziału reasekuratorów)							
2.	Dodatki (drożyzniane, administracyjne i t. p.)							
3.	Polisowe, wpisowe.							
4.	Przepadłe zadatki							
5.	Składki dodatkowe							
6.	Zwroty ubezpieczonym z roku poprzedniego, użyte na obniżenie składki (w zakładach wzajemnych)							
	Razem . .							
II.	Potrącenia:							
7.	Składki nie zainkasowane (o ile nie zostały już potrącone w p. 1) .							
8.	Zwroty i dywidendy, przyznane ubezpieczonym (w zakładach wzajemnych)							
	Razem . .							
I—II	Podstawa do obliczenia należnej opłaty za nadzór w markach							
	" " zgodnie z § 6 rozporządzenia). " " we frankach złotych (przeliczone							

Zarząd Zakładu zaświadcza niniejszem, że wszystkie dane powyższe zostały obliczone zgodnie z postanowieniami, zawartymi w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 24 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 12 poz. 108).

Data

Podpis:

(Strona 4).

Zestawienie zaliczek,
wplaconych na poczet opłaty za nadzór za rok .....

We frankach złotych.

L. p.	Suma zaliczki we frankach złotych	Data wpłacenia	Kasa Skarbowa i № pokwitowania	U w a g i

Podpisy Zarządu:

109.

**Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozu-
mieniu z Ministrem Sprawiedliwości**

z dnia 30 stycznia 1924 r.

zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 lipca 1923 r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznymi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą.

Na mocy ustawy z dnia 2 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 25, poz. 154) w brzmieniu nadanem jej ustawą z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 62, poz. 459) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 lipca 1923 r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznymi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. R. P. № 74, poz. 582) ulega następującym zmianom:

- 1) Paragraf 13 otrzymuje brzmienie następujące:
„§ 13. Wywóz zagranicę walut zagranicznych i dewiz oraz marek polskich dozwolony jest bez uzyskania specjalnego zezwolenia do wysokości równowartości 1.000 złotych.

Jeśli osoba wyjeżdżająca zagranicę posiada w paszporcie wize, uprawniającą ją do wielokrotnego przejścia granicy, wówczas nie może wywieźć w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego więcej ponad równowartość 1.000 złotych.

Osoby wyjeżdżające na obszar w m. Gdańska, o ile legitymują się zwyczajnym dowodem osobistym, mają prawo wywieźć bez zezwolenia sumę, stanowiącą równowartość 250 złotych.

Osoby przekraczające granicę na podstawie przepustek granicznych, kart cyrkulacyjnych i t. p. mają prawo do przeniesienia zagranicę sumy, odpowiadającej równowartości 100 złotych jednorazowo i 500 złotych miesięcznie.

Do wywozu sum wyższych, niż wymienione w ustępach 1 — 4 niniejszego paragrafu, wymagane jest zezwolenie Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub jednego z jej oddziałów, o ile suma nie przekracza równowartości 5.000 złotych. Do wywozu sum wyższych wymagane jest zezwolenie Komisarza dla spraw dewizowych”.

- 2) Paragraf 14 otrzymuje brzmienie następujące:
„§ 14. Przepis § 13 odnośnie do wywozu marek polskich ma zastosowanie zarówno przy wywozie gotowizny, jako też przy wywozie czeków i przekazów oraz wszelkich